

Land, og det er selvfølgelig rigtigt. Jeg skal imidlertid ikke ved denne Lejlighed udtale mig videre om Spørgsmaalet Embedsjord. I 1911, da Loven var til Revision, blev nemlig dette Spørgsmaal henvist til den Kommission, som skulde nedsættes, Landbokommissionen, og da denne endnu ikke har afgivet Betænkning, vil jeg med Hensyn til Embedsjord avente, hvilket Resultat den kommer til, og hvilket Forslag den vil fremkomme med. Jeg kan imidlertid godt give den Tanke min Tilslutning, at Embedsjord ikke bør sælges til privat Eje, den bør ikke overgaa til privat Spekulation, men bør derimod kunne komme under en anden Driftsform, som jeg imidlertid paa nærværende Tidspunkt ikke skal udtale mig nærmere om.

Det foreliggende Lovforslag supplerer paa udmærket Maade Loven om Oprettelse af Husmandsbrug. Den kommer først fuldt ud Ansørgerne til gode, naar de kan købe Jord af Udstykningsforeningen, idet de saa kan faa Jord af god Beskaffenhed og god Beliggenhed. Vi kender jo alle sammen de Statshuse, som blev oprettet, før Udstykningsforeningerne begyndte. De laa i Begyndelsen ude omkring i Afkroge, men siden Udstykningsforeningerne har taget fat, er det blevet let at faa god Jord med god Beliggenhed. Jeg er sikker paa, at dette vil blive anerkendt af de Kommissioner, der arbejder med disse Brug.

Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) nævnede en Forening, som var dannet med det Formaal at skaffe bedre Byggeskik ude paa Landet, og han henstillede til den højtærede Finansminister at søge at sætte den i Forbindelse med Udstykningsforeningerne. Jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at det er en overflødig Henstilling, eftersom det netop er Udstykningsforeningerne, som har indkaldt til det første Møde om bedre Byggeskik her i Landet, og som har sat alt dette i System. Foreningen er netop oprettet efter Udstykningsforeningernes Initiativ.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andrasen) omtalte, at naar Udstykningsforeningerne købte en Gaard paa 300 Tdr. Land, var det ofte Tilfældet, at de kun solgte de 100 Tdr. Land og lod de 200 Tdr. Land blive liggende som Hovedparcel. Det ærede Medlem mente da, at de ikke kunde magte Opgaven, og at de manglede større Statstilskud for at sælge det hele. Det er meget rigtigt, at der undertiden bliver solgt meget store Hovedparceller af Udstykningsforeningerne, men det er ikke rigtigt,

naar det ærede Medlem tror, at det er, fordi Foreningerne ikke magter Opgaven at udstykke til Bunds. Grunden er, at dette ikke er formaalstjenligt, ikke praktisk, idet det, det drejer sig om for Udstykningsforeningerne: at skaffe de Folk, som skal købe Jord, godt beliggende Jord, god Jord og billig Jord, bedst opnaas ved at tage alle de Værdier i Brug, som findes. Køber vi en Ejendom paa 300 Tdr. Land, for at bruge det samme Eksempel, som det ærede Medlem brugte, og der findes fortrinlige Bygninger og f. Eks. en stor Park eller Have, saa vil det ikke være økonomisk at udstykke den til Bunds; ofte skal der anlægges nye Veje, hvilket vil koste mange, mange Tusind Kroner, og de Værdier, som findes i disse Bygninger, vil svinde meget betydeligt, naar en saadan Gaard nedlægges. Saa tjener vi de Folk, som skal købe, bedst ved under eet at sælge Hovedparcellen, som passer til Bygningerne og Omgivelserne, idet saadanne meget store Arealer, som ofte ligger langt fra Vejen og ligger meget daarligt, kan udnyttes i fuldt Maal, naar de kommer ind under ret store Hovedparceller, hvorimod de ikke egner sig til smaa og selvstændige Brug, da Folk gerne vil have saadanne liggende ved offentlige Veje. Det er altsaa af praktiske Hensyn, der arbejdes paa den Maade. Vi har ogsaa erfaret, at det er vanskeligt at skaffe et tilstrækkeligt stort Antal Ansøgere, naar det er et meget stort Areal, som er til Salg. Trods det, at Stavnsbaandet er løst, er det ikke saa let at flytte de Mennesker, som ønsker et selvstændigt Hjem. Det bevises bedst derved, at Jordprisen her i Landet er meget forskellig. I eet Herred kan Prisen være meget høj, og i et andet Herred, som ligger lige ved Siden af, kan den være meget lav, skønt Beliggenheden og Jorden er lige god. Folk vil nu en Gang bo paa en bestemt Plads. Det har vist sig mange Gange, naar vi har haft større Gaarde til Udstykning, at det ikke har været muligt at sælge til Udstykning udover et saadant begrænset Areal. Af disse Grunde arbejder Udstykningsforeningerne paa denne Maade, ikke fordi de ikke har magtet Opgaven, særlig da det ikke er ved mange af de Udstykninger, der foretages, at der søges Laan af Stats-Laanefonden til Indkøb af Ejendomme.

Jeg skal paa mit Partis Vegne paa det allerbedste anbefale dette Lovforslag. Jeg skal ikke have noget imod, at der bliver nedsat et Udvalg derom. Jeg haa-